

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/16/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810200388
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5810200388.18

Rozhodnutie

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: F. M. S., nar. XX.XX.XXXX, G. X. Č.. XX/X, zastúpený splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského 1727/49, proti žalovanému: MAC TV s.r.o., Bratislava, Brečtanová 1, IČO: 00 618 322, zastúpený splnomocneným zástupcom: Advokátska kancelária Bugala - Ďurček, s.r.o., Bratislava, Brečtanová 1, IČO: 00 618 322, v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy 7000 EUR, takto

r o z h o d o l i :

I/ Žalovaný je p o v i n n ý na svoje náklady v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku odvyselať v relácii Noviny TV JOJ ospravedlnenie tohto znenia:

Ospravedľujeme sa F. M. S., bývalému riaditeľovi E. Q. K. L. N. v J. za to, že v dňoch 29. 01. 2007 a 02. 02. 2007 sme v relácii Noviny TV JOJ uviedli nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, týkajúce sa krádeží dreva a obchodov s kradnutým drevom, ktorými sme zasiahli do práva na ochranu jeho osobnosti. Ide o nasledovné nepravdivé tvrdenia:

V spravodajskom šote zo dňa 29. 01. 2007:

Vysokopostavený člen policajného zboru obchod s kradnutým drevom pravdepodobne celý zorganizoval a zarábala na ňom obrovské peniaze. Riaditeľ hraničnej polície v J. na Q. mal zrejme vybudovanú kompletnú sieť odberateľov surového dreva už niekoľko rokov. Polícia nevylučuje, že kradnuté drevo predával aj do zahraničia a pomáhali mu ďalší jeho kolegovia.

V spravodajskom šote zo dňa 02. 02. 2007:

Nepísaným kráľom lesov v okolí X. sa stáva vysokopostavený policajný funkcionár. Stromy pílil v cudzích lokalitách a vďaka tomu zarobil veľa peňazí. Ľudia z okolia sa ho báli až doteraz.

II/ Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5000 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III/ V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV/ O trovách konania súd r o z h o d n e osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 1. 2. 2010 žalobca žiadal, aby súd žalovanému uložil na svoje náklady v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku vo veci odvyselať v relácii Televízne noviny Televízie JOJ ospravedlnenie tohto znenia: " Ospravedľujeme sa F. M. S., bývalému riaditeľovi E. Q. K. L. N. V. I. J. za to, že v dňoch 29. 1. 2007 a 2. 2. 2007 sme v relácii Televízne noviny Televízie JOJ uviedli nepravdivé tvrdenia o jeho osobe týkajúce sa krádeží dreva a obchodov s kradnutým drevom, ktorými sme zasiahli do práva na ochranu jeho osobnosti " . Zároveň žiadal, aby súd žalovanému uložil

zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7000 EUR. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je prevádzkovateľom televízie JOJ, ktorá vysiela na území Slovenskej republiky a prostredníctvom satelitu i v zahraničí. Dňa 29. 01. 2007 bol v relácii Televízne noviny Televízie JOJ odvysielaný spravodajský šot, v ktorom boli o jeho osobe uverejnené tieto tvrdenia: "Majitelia lesov na severnom Slovensku chytili zlodēja ich vlastného dreva priamo pri čine. V rukách polície pritom paradoxne skončil riaditeľ tamojšej hraničnej polície. Vysokopostavený člen policajného zboru obchod s kradnutým drevom pravdepodobne celý zorganizoval a zarábala na ňom obrovské peniaze. Riaditeľ hraničnej polície v J. na Q. mal zrejme vybudovanú kompletnú sieť odberateľov surového dreva už niekoľko rokov. Polícia nevyklučuje, že kradnuté drevo predával aj do zahraničia. A pomáhali mu ďalší jeho kolegovia. Za krádež mu hrozí niekoľkoročné väzenie a prepustenie z radov polície. Ďalej uviedol, že dňa 2. 2. 2007 bol v relácii Televízne noviny Televízie JOJ odvysielaný spravodajský šot, v ktorom boli o jeho osobe uverejnené tieto tvrdenia: "Nepísaným kráľom lesov v okolí X. sa stáva vysokopostavený policajný funkcionár. Stromy pílil v cudzích lokalitách a vďaka tomu zarobil veľa peňazí...M. S. je naša rodina. Pohár trpezlivosti pretiekol teraz, keď sme ho našli s bustou, že zasa rúbe drevo na cudzom...Podľa dedinčanov si riaditeľ hraničnej polície vyberal tie najhrubšie kusy...Týmito krádežami prišli majitelia o státisíce korún..." Tieto tvrdenia o jeho osobe v odvysielaných spravodajských šotoch Televízie JOJ sú nepravdivé, pretože do dnešného dňa nebolo právoplatným rozhodnutím súdu preukázané, že ukradol nejaké drevo, že pílil stromy v cudzích lokalitách, že zorganizoval obchod s kradnutým drevom a že na takýchto obchodoch s drevom zarábala finančné prostriedky. V slovenskom trestnom práve platí zásada prezumpcie neviny, čo znamená, že dovtedy, kým súd o niekom právoplatne nerozhodne, že spáchal určitý trestný čin, nemožno to o ňom tvrdiť. Táto skutočnosť je všeobecne známa a žalovaný ako prevádzkovateľ Televízie JOJ to musel vedieť. Zverejnením týchto tvrdení žalovaný hrubo a neoprávnene zasiahol do jeho občianskej cti, utrpela tým jeho vážnosť u jeho kolegov, policajtov a ostatných spoluobčanov. V regióne Q. (okresy J., Y. a O. Kubín), v Žilinskom kraji a Banskobystrickom kraji je známou osobou vďaka tomu, že v období od 15. 1. 1991 do 31. 12. 2008 bol príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky v rôznom služobnom zaradení a v rôznych policajných útvaroch. Najskôr pracoval ako vyšetrovateľ na Okresnom riaditeľstve PZ v O. H., kde v tom čase bolo služobne zaradených cca 250 policajtov. So všetkými týmito policajtmi sa osobne poznal, pretože v rámci plnenia svojich služobných úloh s nimi prichádzal do kontaktu ako vyšetrovateľ v O. H. a v J.. Neskôr pracoval ako zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v J., kde mal desiatky podriadených. V čase odvysielania spravodajských šotov pracoval ako riaditeľ Hraničného oddelenia PZ J., kde mal 40 podriadených. Keďže v tom čase bol služobne zaradený na Krajskom riaditeľstve hraničnej a cudzineckej polície v G. G., pravidelne sa zúčastňoval na krajských poradách a školeniach na krajskom riaditeľstve v G. G., ktoré malo 26 rôznych útvarov a aj na celoslovenských poradách a školeniach, kde sa stretával s policajtmi z celej Slovenskej republiky. Navyše ako riaditeľ Hraničného oddelenia PZ J. v rámci preventívno-výchovnej činnosti pravidelne navštevoval 36 obcí Oravy a Kysúc a stretával sa so starostami a inými zástupcami samosprávy. Preto bol známy aj medzi zástupcami samosprávy a občanmi týchto obcí. Po odvysielaní týchto spravodajských šotov bol príslušníkom Policajného zboru SR, rodinnými príslušníkmi, zástupcami samosprávy, bývalými spolužiakmi zo štúdií aj rôznymi občanmi dotazovaný na pravdivosť tvrdení uvedených v týchto spravodajských šotoch. I napriek jeho vysvetľovaniu a argumentom veľa občanov uverilo pravdivosti zverejnených tvrdení, čo mu spôsobilo vážne problémy v osobnom, rodinnom a pracovnom živote. Je členom Poľovného združenia G. so sídlom X. a pozemkových spoločenstiev Urbár Lokca a Spoločenstva vlastníkov súkromných lesov X., ktorých členmi sú nielen občania X., ale aj iných obcí. V rokoch 1986 až 1990 úspešne študoval na Vysokej škole K. v J., pričom v ročníku s ním študovalo cca 150 študentov, ktorí pôsobia na celom území Slovenskej republiky. Po odvysielaní spravodajských šotov sa naňho obrátilo viacero spolužiakov a tiež sa ho pýtali na pravdivosť tvrdení v týchto šotoch. Na základe trestného oznámenia Š. V., nar. 30. 8. 1946, bytom Lokca č. 191 bol trestne stíhaný pre podozrenie zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica č. OPv 312/06-49 zo dňa 27. 9. 2007 bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, pretože bolo nepochybné, že nespáchal skutok, z ktorého bol obvinený, t.j. že dňa 16. 10. 2006 v čase okolo 9,30 hod. zabezpečil spílenie 15 kusov smrekových stromov v katastrálnom území X., pričom mal ťažbou zasiahnuť parcely, vo vzťahu ku ktorým nebol vlastníkom ani spoluvlastníkom, bez vedomia vlastníkov a bez platného súhlasu na ťažbu dreva a následne si mal spílenú smrekovú guľatinu prisvojiť. I napriek tomu, že v tomto trestnom konaní sa preukázala jeho nevina, je stále veľa osôb, ktoré sa domnievajú, že tvrdenia, ktoré na jeho adresu odzneli v týchto spravodajských šotoch žalovaného sú pravdivé a jeho vysvetľovaniu a argumentom neveria. Na podnet Š. V. redaktorka Televízie JOJ D. K. natočila spravodajské šoty, pričom si žiadnym relevantným spôsobom neoverila pravdivosť tvrdení Š. V. o jeho údajnom nezákonnom

konaní a vychádzala z tvrdení, ktoré jej poskytol Š. V. a jeho príbuzní a známi. Po odvysielaní týchto spravodajských šotov sa ocitol vo veľmi zlej situácii. Najmä z tohto dôvodu po zastavení trestného stíhania sa rozhodol na vlastnú žiadosť ku dňu 31. 12. 2008 ukončiť svoj štátnozamestnanecký pomer policajta a stal sa dôchodcom. Žalovaný ho bezdôvodne verejne obvinil z trestnej činnosti, čím došlo k zníženiu jeho vážnosti a jeho postavenia v spoločnosti a vo verejnom živote v značnej miere. Preto ujmu, ktorá mu bola spôsobená, považuje za závažnú ujmu. Vzhľadom na intenzitu, trvanie, rozsah nepriaznivých následkov a opakovaný zásah do jeho práv na ochranu osobnosti je názoru, že v jeho prípade nie je postačujúce iba morálne odškodnenie spočívajúce v odvolaní nepravdivých tvrdení žalovaným a je potrebná náhrada vzniknutej nemajetkovej ujmy v peniazoch. Za primeranú náhradu považuje náhradu v sume 7000 EUR.

Rozsudkom č.k. 7C/16/2010-342 zo dňa 05. 02. 2015 súd žalobu zamietol a žalobcu zaviazal, aby žalovanému nahradil trovy konania 5651,51 EUR.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10Co/318/2014-371 zo dňa 29. 04. 2015 uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Po tom, čo sa vec vrátila z odvolacieho súdu na nové konanie, súd doplnil dokazovanie oboznámením listinného dôkazu - výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre obec a k.ú. X. a výsluchom svedka Š. V. a dospel k záveru, že žaloba je (čiastočne) dôvodná.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka:

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Po tom, čo sa vec vrátila z krajského súdu na ďalšie konanie, súd na pojednávaní dňa 05. 08. 2015 pripustil zmenu žaloby v časti uloženia povinnosti žalovanému ospravedlniť sa žalobcovi tak, že žalobca žiada, aby súd žalovaného zaviazal na svoje náklady v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku odvyselať v relácii Noviny TV JOJ ospravedlnenie tohto znenia:

Ospravedľujeme N. F. M. S., bývalému riaditeľovi Hraničného oddelenia Policajného zboru SR v J.i za to, že v dňoch 29. 01. 2007 a 02. 02. 2007 sme v relácii Noviny TV JOJ uviedli nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, týkajúce sa krádeží dreva a obchodov s kradnutým drevom, ktorými sme zasiahli do práva na ochranu jeho osobnosti. Ide o nasledovné nepravdivé tvrdenia:

V spravodajskom šote zo dňa 29. 01. 2007:

Vysokopostavený člen policajného zboru obchod s kradnutým drevom pravdepodobne celý zorganizoval a zarábala na ňom obrovské peniaze. Riaditeľ hraničnej polície v J. na Q. mal zrejme vybudovanú kompletnú sieť odberateľov surového dreva už niekoľko rokov. Polícia nevylučuje, že kradnuté drevo predával aj do zahraničia a pomáhali mu ďalší jeho kolegovia.

V spravodajskom šote zo dňa 02. 02. 2007:

Nepísaným kráľom lesov v okolí X. sa stáva vysokopostavený policajný funkcionár. Stromy píli v cudzích lokalitách a vďaka tomu zarobil veľa peňazí. Ľudia z okolia sa ho báli až doteraz.

Žalovaný nesúhlasil ani so zmenenou žalobou. Argumentoval, že v konaniach tohto typu, kedy dochádza k stretu práva na ochranu osobnosti a práva na slobodu prejavu, je potrebné aplikovať test ústavnej proporcionality a prisúdiť ochranu žalovanému, pretože ten je masmédiom, ktoré požíva privilegované postavenie oproti ostatným subjektom šíriacim informácie verejného záujmu. Ďalej argumentoval,

že ochranu žalovanému je potrebné prisúdiť aj preto, že žalovaný zverejnil informácie o žalobcovi - verejnom činiteľovi, ktorý musí znášať vyššiu mieru kritiky ako ostatné osoby. Podľa žalovaného dotknuté relácie zverejnil v aktuálnom čase, kedy existovalo podozrenie a voči žalobcovi sa aj viedlo konanie, ktoré potvrdzovalo zverejnené informácie a že žalovaný relácie odvysielal až vtedy, kedy mal informácie potvrdené aj od orgánu verejnej moci. Podľa žalovaného pri tolerovaní určitých nepresností a zjednodušení, na ktoré je žalovaný oprávnený, je možné dospieť k záveru, že obe relácie celkovo vyznievajú pravdivo, pretože priemernému divákovi poskytujú jednoznačnú a jasnú informáciu, že voči žalobcovi je vedené trestné konanie a nie, že je právoplatne odsúdený za trestný čin. Podľa žalovaného samotná relácia tak, ako bola odvysielaná, nemusí spĺňať všetky prvky objektívnosti, ale súd je povinný skúmať, či už pri zbere informácií existoval dostatočný skutkový základ na zverejnenie kritických informácií. Podľa jeho je nesporné, že žalovaný a jeho redaktorka poskytli pri zbere informácií priestor na vyjadrenie viacerým osobám, ktoré poskytli názor k uvedenej veci, pričom to boli osoby, ktoré sa priamo zúčastnili na kritizovanej činnosti žalobcu a teda potvrdili informáciu z prvej ruky. Podľa žalovaného redaktorka v čase odvysielania oboch relácií disponovala informáciami od orgánu verejnej moci, ktoré nie je povinná si preverovať a na ich základe aj poskytla priestor na vyjadrenie žalobcovi tak, aby zabezpečila jeho názor na vec. Podľa neho žalobca sám zmaril objektívnosť relácie tým, že nevyužil priestor na vyjadrenie a preto za túto neobjektívnosť zodpovedá sám, pretože zo všetkých ostatných informácií zabezpečených redaktorkou vyplýval dostatočný skutkový základ na to, aby zverejnila informácie aj bez vyjadrenia žalobcu. Ďalej žalovaný uvádza, že práve žalobca, ktorý v tom čase už disponoval uznesením o zastavení trestného stíhania, mohol prispieť k tomu, aby redaktorka sprostredkovala názor všetkých strán. S obranou žalovaného možno súhlasiť pokiaľ ide o jeho tvrdenia, že odvysielané relácie sa týkajú verejného činiteľa, ktorý musí zniesť vyššiu mieru kritiky než ostatní občania, a že žalovaný ako vysielateľ ich odvysielaním sledoval legitímny cieľ informovať o trestnom stíhaní osoby verejne činnnej a že žalovaný ako masmédiu požíva zvýšenú ochranu pri napĺňaní cieľa informovať verejnosť, pričom mu možno tolerovať použitie istého zveličenia alebo nepresnosti. Nepochybne však zvýšená ochrana žalovaného nemôže spočívať v tom, že by mu bolo možné tolerovať zverejnenie informácií, ktoré sú objektívne nepravdivé. Objektívnym faktom v prejednávanom prípade bolo, že žalobcovi bolo uznesením zo dňa 15. 01. 2007 vznesené obvinenie pre prečin krádeže 15 kusov smrekových stromov, čím mal Spolku vlastníkov súkromných lesných pozemkov X. Č.. X resp. zatiaľ nezisteným vlastníkom parcel spôsobiť škodu v celkovej výške minimálne 40 000,- Sk a že toto trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 27. 09. 2007 z dôvodu, že je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Ako je uvedené aj v zrušujúcom uznesení krajského súdu, objektívny fakt, že voči žalobcovi bolo v aktuálnom čase vedené trestné stíhanie, nemôže viesť k tomu, že by žalovaný mohol skutok, pre ktorý žalobcovi bolo vznesené obvinenie, interpretovať akýmkoľvek spôsobom, zvlášť nie takým, ktorého vyznenie je najmä v prípade skôr odvysielanej relácie jednoznačne také, že priemerný divák z neho nadobúda presvedčenie, že žalobca bol právoplatne odsúdený za krádež. Dojem, že žalobca bol právoplatne odsúdený za krádež, navodzuje použitie slovných spojení " chytili zlodeja " , " zorganizoval obchod s kradnutým drevom " , " predával kradnuté drevo ". Pokiaľ aj žalobcovi bolo v aktuálnom čase vznesené obvinenie pre krádež, z uznesenia o vznesení obvinenia nevyplýva, že by organizoval obchod s kradnutým drevom, mal vybudovanú kompletnú sieť odberateľov surového dreva už niekoľko rokov a na obchode s kradnutým drevom zarábala obrovské peniaze (bolo mu vznesené obvinenie za krádež 15 smrekových stromov, na ktorých reálne nemožno zarobiť " obrovské peniaze ") . Podstatnou skutočnosťou v prípade skôr odvysielanej relácie je aj to, že žalovaný nepreukázal, že by si pred jej odvysielaním overil zverejnené informácie u príslušnej inštitúcie a ani u samotného žalobcu. Vyjadrenie hovorkyne Policajného zboru SR bolo totiž odvysielané až v rámci neskôr odvysielanej relácie a čo sa týka vyjadrenia žalobcu, z výpovede svedka S. Z. súd zistil, že redaktorka žalovaného za žalobcom kvôli jeho vyjadreniu k veci bola až po odvysielaní prvej relácie. Reportáž žalovaného zo dňa 29. 01. 2007 nevyznieva ani ako celok pravdivo aj preto, že informuje o tom, že žalobca bol prichytený priamo pri čine, čo navodzuje dojem, že reportáž bola odvysielaná bezprostredne po tom, čo mal žalobca byť prichytený pri krádeži, avšak z uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi vyplýva, že žalobca sa mal skutku dopustiť dňa 16. 10. 2006, teda viac ako tri mesiace pred odvysielaním reportáže. Tento časový sklz žalovaný súdu ani nijako nevysvetlil; u priemerného diváka však takáto (nepravdivá) informácia objektívne môže viesť k presvedčeniu, že žalobca sa skutku dopustil v predchádzajúcich hodinách, nanajvýš dňoch. Vyjadrenie, že žalobca bol prichytený priamo pri čine, tiež vyznieva pre priemerného diváka tak, že žalobca sa činu nepochybne dopustil. To potvrdil aj svedok Z. G., ktorý uviedol, že keď videl reláciu žalovaného, tak si jednoznačne urobil záver, že žalobca bol prichytený priamo pri čine, teda čin nepochybne spáchal a že ho museli prichytiť v rovnaký deň alebo deň predtým, ako bola odvysielaná reportáž. Tvrdenia na adresu

žalobcu, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha ospravedlnenia, ktoré boli odvysielané žalovaným dňa 29. 01. 2007 sú objektívne nepravdivé a zasiahli do žalobcovho práva na ochranu osobnosti. V tejto relácii je totiž žalobca vykreslený ako páchatel' trestného činu krádeže, pričom žalobca bol v tom čase riaditeľom oddelenia Policajného zboru SR, na ktorého sa kladú zvlášť vysoké nároky vo vzťahu k jeho morálnemu kreditu, keďže úlohou polície je trestnej činnosti predchádzať a odhaľovať ju. Čo sa týka neskôr odvysielanej relácie žalovaného, teda zo dňa 02. 02. 2007 a výrokov, ktoré v ňom boli odvysielané a vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha ospravedlnenia, aj tam súd dospel k záveru, že nie sú pravdivé a zasiahli do žalobcovho práva na ochranu osobnosti. Aj v prípade tejto relácie priemerný divák na základe odvysielaných informácií získa dojem, že žalobca bol právoplatne odsúdený za krádež, čo ale nie je pravdou. Žalobca je totiž v tejto relácii opísaný slovami " nepísaný kráľ lesov ", bolo o ňom zverejnené, že " stromy pílil v cudzích lokalitách a vďaka tomu zarobil veľa peňazí " . Hoci v rámci tejto reportáže bolo zverejnené vyjadrenie hovorkyne Policajného zboru SR, tá potvrdila len, že žalobca je trestne stíhaný pre krádež, vyšetrowanie naďalej pokračuje; nie teda, že by žalobca bol právoplatne odsúdený za krádež. Obdobne ako v prípade skôr odvysielanej reportáže žalovaný odvysielaním informácií o žalobcovi, v ktorých bol opísaný ako páchatel' trestného činu krádeže, porušil zásadu prezumpcie neviny, pretože žalobca nebol právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu a to nielen krádeže, ale ani žiadneho iného. Ani to, že v rámci relácie zo dňa 02. 02. 2007 odznelo vyjadrenie hovorkyne Policajného zboru, nemôže " napraviť " celkové neobjektívne vyznenie relácie. V prípade neskôr odvysielanej relácie však redaktorka žalovaného zašla za žalobcom, aby sa vyjadril, čo vyplynulo z výsluchu svedkyne D. K., audiovizuálneho záznamu z tejto návštevy redaktorky na pracovisku žalobcu a z výsluchu S. Z., ktorý v tom čase pracoval na rovnakom pracovisku ako žalobca. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca možnosť vyjadriť sa nevyužil, preto súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že tým žalobca sám (súd však podotýka, že len čiastočne, pretože za odvysielanú reláciu je zodpovedný žalovaný) zmaril objektívnosť odvysielanej relácie. Táto skutočnosť však nič nemení na tom, že informácie, odvysielané žalovaným dňa 02. 02. 2007, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáha ospravedlnenia, sú nepravdivé a zasiahli do jeho práva na ochranu osobnosti a preto súd aj v tejto časti vyhovel návrhu žalobcu, aby sa žalovaný sa tieto odvysielané tvrdenia ospravedlnil. Súd však skutočnosť, že žalobca nevyužil možnosť " brániť sa " , teda vyjadriť sa k veci, keď za ním prišla redaktorka žalovaného, zohľadnil v rámci určenia náhrady nemajetkovej ujmy. Čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy, žalobca si ju uplatnil vo výške 7000 EUR a dôvodil, že odvysielaním relácií žalovaného bol poškodený v pracovnej aj mimopracovnej oblasti svojho života. Súd pri určení náhrady nemajetkovej ujmy dospel k záveru, že postačí, aby žalovaného zaviazal na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5000 EUR. Zbral pritom do úvahy, že TV JOJ, v relácii ktorej boli zverejnené kritické informácie na adresu žalobcu, je masmédiom s celoslovenskou pôsobnosťou a teda platí, že zásah do jeho práva na ochranu osobnosti mal širokú publicitu. Súd konštatuje, že zásah do práva na ochranu osobnosti bol charakteru, ktorý bol spôsobilý poškodiť žalobcu v pracovnej sfére a znížiť aj jeho občiansku česť a vážnosť. Žalobca však nepreukázal, že by odvysielanie televíznych relácií žalovaného malo konkrétny negatívny dopad na jeho pôsobenie v práci. Žalobca síce tvrdil, že po tom, čo po zrušení hraničných oddelení PZ (vrátane toho, na ktorom pôsobil ako riaditeľ) v súvislosti s tým, že územie Slovenskej republiky sa stalo súčasťou schengenského priestoru, mal príslub od svojho nadriadeného, že sa stane riaditeľom novovzniknutého obvodného oddelenia PZ, no kvôli odvysielaným kritickým informáciám k jeho nástupu do tejto funkcie nedošlo, toto tvrdenie však v konaní nebolo preukázané. Z výsluchu samotného žalobcu pritom vyplynulo, že jeho pozícia v zamestnaní sa po odvysielaní relácií žalovaného nijako nezmenila; pokiaľ sa neskôr zmenila, tak to nemalo súvislosť s odvysielanými reláciami, ale s tým, že boli zrušené aj iné hraničné oddelenia polície v SR, nielen tá, na ktorej pôsobil žalobca a preložení boli všetci policajti, ktorí na nich pracovali, nielen žalobca. Žalobca pritom sám potvrdil, že mnohí jeho bývalí kolegovia boli preložení aj na vzdialenejšie pracoviská než on a bola im pridelená práca, ktorú dovtedy nevykonávali a preto v nej mali problémy. Žalobca uviedol, že on prácu na novom pracovisku v V. zvládol s prehľadom, dokonca ho presviedčali, aby tam zostal, ale rozhodol sa odísť od polície z dôvodu, že mu nevyhovovala dochádzka do zamestnania. Súd potom konštatuje, že z dokazovania nevyplývalo, že by rozhodnutie žalobcu odísť bolo akýmkoľvek spôsobom motivované negatívnym dopadom odvysielaných relácií. Z vykonaného dokazovania však bolo preukázané, že k negatívnemu dopadu kritických informácií o žalobcovi, ktoré odvysielal žalovaný, došlo v osobnom živote žalobcu. Svedkyňa K.. Y. S. - manželka žalobcu uviedla, že po tom, čo boli odvysielané relácie žalovaného, jej niektorí ľudia z obce nadávali, že je zlodejka, zmenili sa jej vzťahy s kolegami v práci. Uviedla, že žalobcovo správanie sa po odvysielaní relácií zmenilo, začal byť utiahnutý a samotár a že ľudia z obce sa naňho prestali obracať, hoci dovtedy za ním chodievali, aby sa poradili kvôli rôznym tlačivám, žiadostiam o prepis vozidiel a pod. Skutočnosť, že po odvysielaní reportáží žalovaným sa zhoršilo správanie sa správanie sa ľudí z obce X. voči žalobcovi

a jeho manželke, potvrdili aj ďalšie vypočuté svedkyne S.. L. Q., S.. F. O. M. S. G.. Potvrdili, že sa tak stalo až po odvysielaní relácií žalovaným, napr. S.. F. O., ktorá v aktuálnom čase bola kolegyňou manželky žalobcu uviedla, že keď prišla ráno po odvysielaní reportáže do práce, tak kolegovia si túto reportáž pozerali na počítači a keď manželka žalobcu vošla do zborovne, tak stíchli a uviedla aj, že si všimla, že hoci do odvysielania relácií žalovaným sa kolegovia na manželku žalobcu často obracali, keď sa chceli v niečom poradiť, potom sa obracali skôr na iných kolegov než na ňu. Pokiaľ ide o výpoveď svedka Š. V., ktorého navrhol žalovaný za účelom preukázania, že vážnosť žalobcu v obci, kde žije, bola znížená už pred odvysielaním relácií, tento svedok síce uviedol, že už po tom, ako bolo na žalobcu podané trestné oznámenie pre krádež (ešte pred odvysielaním relácií), vnímali žalobcu negatívne kvôli udalostiam, súvisiacim s krádežou dreva, ale už uvedené svedkyne zase potvrdili, že k zhoršeniu vzťahov s obyvateľmi obce X., resp. vzťahov s kolegami manželky žalobcu došlo až po odvysielaní relácií. Toto vyplynulo aj z výpovede svedka Z. G., ktorý nie je obyvateľom obce X., je bývalým kolegom žalobcu, ale so žalobcom pred odvysielaním relácií dlhší čas v kontakte nebol a teda si názor vytvoril len na základe odvysielaných relácií. Práve tento svedok uviedol, že videl relácie žalovaného, ktoré sa týkali žalobcu a bol nahneván, že sa práve jeho bývalý kolega dopustil takéhoto skutku, pretože v reláciách bol opísaný ako mafián, že roky predáva drevo a že bol prichytený priamo pri čine; bol presvedčený, že pre toto musí byť žalobca určite vo väzení. Tento svedok tiež uviedol, že keď po tom, čo videl reportáž žalovaného, žalobcu náhodne stretol, tak sa zatváril, že ho nevidí, pretože bol presvedčený, že spáchal trestný čin a keď ho žalobca oslovil, tak mu odpovedal, že sa s ním nechce baviť, pretože s ľuďmi, ak je on, nechce mať nič spoločné. Neobstojí teda obrana žalovaného, že k zníženiu dôstojnosti a občianskej cti žalobcu došlo už pred odvysielaním relácií. Súd sa stotožňuje s názorom žalobcu, že náhrada nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil, nie je vzhľadom na závažnosť kritických informácií, zverejnených o žalobcovi, nadštandardne vysoká, súd je však zároveň názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a to najmä na to, že, ako už bolo uvedené, v prípade neskôr odvysielanej relácie, žalobca nevyužil možnosť sa vyjadriť, hoci mu žalovaný takú možnosť poskytol, čím mohol aspoň čiastočne zamedziť neobjektívnosti odvysielaných informácií a tiež, že žalobca nepreukázal konkrétny negatívny dopad zásahu na svoje pracovné pôsobenie, je postačujúce, aby mu žalovaný nahradil nemajetkovú ujmu vo výške 5000 EUR. Vo zvyšku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že rozhodnutie o trovách konania vyhradil na osobitné uznesenie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d/ súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.